

Recensie: Peter Vermeulen

Jolanda van der Meijden: 'Sint, wie ben ik'. Uitgeverij Boekenbent, 2008. ISBN 97890-8570-335-8 (Autisme/PO/ 1) Zie ook www.boekenbent.com

Soort boek/ziekte/stijl: Het Sinterklaasfeest is voor autistische kinderen een weinig plezierige en verwarrende ervaring, dit boek legt uit waarom. In cursief worden allerlei kwesties aan Sint voorgelegd met een uitgebreide toelichting erachter. Dit alles wordt afgewisseld met illustraties, gemaakt door studenten beeldende vorming van de UNIT Academie, een opleiding die zich richt op jongeren met een stoornis binnen het autismespectrum. Ook voor ouders, familieleden en andere betrokkenen (46 pgs.).

Over de schrijver: Jolanda van der Meijden is getrouwd en woont in Drenthe. Zij heeft een hbo-opleiding en een eigen praktijk, genaamd 'Natuurlijkeevenwicht'. Ze is moeder van vier kinderen, waarvan er twee een diagnose ASS hebben.

Korte beschrijving: 'Sinterklaas, wie ben ik?' is geschreven vanuit het perspectief van autisme binnen het gezin. Doel van de uitgave is om op een toegankelijke manier uit te leggen hoe een kind met autisme gemakkelijk het spoor bijster kan raken, niet alleen met Sinterklaas, maar ook met verjaardagen of een dagje uit. Het boek maakt snel duidelijk hoe talloos de prikkels zijn en hoeveel de stress is die het kind rond de verjaardag van Sint ervaart. Volgens kinderen met een ASS staat Sinterklaas ook nog eens in de top 5 van enge, verklede mensen. Die man met baard, maar ook Zwarte Piet, al dat 'misschien', de intocht, pakjesavond - een autistisch kind worstelt ermee en heeft grenzen nodig bij zoiets ongrijpbaars als dit kinderfeest bij uitstek. In dit boek krijgt Sint te horen wat er speelt, met het verzoek, hier en daar wat aan te passen. Het kan toch niet zo zijn dat ouders van kinderen met een stoornis binnen het ASS alleen maar zeuren?

Wat viel op: Dat autistische kinderen bang of schrikachtig zijn voor al die aspecten van Sinterklaas en de viering van zijn verjaardag is niet zo verwonderlijk. Alleen al zo'n zin 'Wie lief is krijgt lekkers, wie stout is de roe' doet kinderen huiveren en autistische kinderen raken er nog eens extra van in de war. Dit boekje wijst ons op het feit dat die talloze prikkels die een autistisch kind ervaart rond 5 december moeilijk zijn te hanteren. Eigenlijk is het voor een autistisch kind maar een onaangenaam figuur die 'Snieklaas', zoals Toon Hermans hem ooit in een conférence noemde. Een leerzame en inzichtelijke uitgave waarin voor Sint en betrokkenen veel aanwijzingen staan over hoe de schade kan worden beperkt. Helaas is te vrezen dat er in de aanpak van het feest niet veel zal veranderen. Ouders van een autistisch kind zijn dan ook beslist niet te benijden en het is goed voor te stellen dat ze de maand december met gemengde gevoelens tegemoet zien.

Citaten: Pag. 14: 'Mijn zus was echt super bang als ze van Zwarte Piet snoep kreeg. Ze gooide het snoep weg en hilde alleen maar. En dat hebben onze ouders jarenlang niet gesnapt.'

Pag. 20: 'Wie lief is krijgt lekkers, wie stout is de roe. Dat roept zoveel angst op, want wat is stout en wat is lief?'

Pag. 38: 'Ik kan rustig worden van de waarheid: Sinterklaas is een verkleedpartij.'